Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 136. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JULY 18, 1996. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 18-го ЛИПНЯ 1996 р. Ч. 136. РІК CIII.

Л. Кучма привітав президента Франції

Київ (УНІАР). — Президент України Леонід Кучма надіслав привітання президентові Франції Жакові Шіракові з нагоди національного свята — Дня взяття Бастилії, яке відзначалося 14-го липня. Привітання президентові Франції передав у Парижі заступник Міністра Закордонних Справ України Костянтин Грищенко, який перебував там з офіційною візитою.

Під час зустрічей в урядових колах Франції К. Грищенко порушив питання дальшого розвитку українсько-французьких відносин, двостороннього економічного співробітництва, вироблення спільних підходів до майбутнього Европи та встановлення безпеки на континенті.

К. Грищенко передав також запрошення міністра закордонних справ України Геннадія Удовенка міністрові закордонних справ Франції відвідати Україну у вигідний для нього час.

КОМЕНТУЮТЬ ЗАМАХ НА П. ЛАЗАРЕНКА

Київ. — Генеральна прокуратура України порушила справу за 58-ою статтею кримінального кодексу "Посягання на життя державного діяча", яка передбачає смертну кару або від 10 до 15 років ув'язнення для організаторів та виконавців замаху на прем'єр-міністра України Павла Лазаренка. Слідство в цій справі покладено на Службу Безпеки України.

Вибуховий пристрій, захований у доцовому стокові на узбіччі дороги, було підірвано по радіо вранці 16-го липня, коли прем'єр-міністер їхав на летовище, щоб вилетіти в Донецьке. П. Лазаренко не постраждав, тому що його авто в момент вибуху дещо відхилилося від маршруту, аби обігнати пасажирський автобус. Фахівці вважають, що бомбу заклали професіонали, проте її невелика потужність вказує на те, що злочинцям, скоріш за все, не йшлося про вбивство прем'єра, а лише про його залякування.

Перший віцепрем'єр-міністер України Василь Дурдинець, який на чолі урядової комісії вивчає тепер на Донбасі проблеми вугільної галузі, переконаний, що замах є спробою залякати прем'єра і всіх членів комісії і перешкодити таким чином наведенню порядку у вуглевидобувній галузі.

Більшість незалежних оглядачів схиляється до думки, що йдеться тут про боротьбу між різними регіональними кланами, зокрема між донецьким і дніпропетровським. "Фактично, — стверджує один із київських коментаторів, — Україна повторює той самий шлях розвитку, яким іде Росія і який означає домінування мафійних структур на всіх рівнях політики".

Цю думку особливо підтримують комуністи, котрі вважають, що Україна вступила у фазу фінансово-розбійницького тероризму і що Уряд тепер пожинає плоди власної політики, спрямованої на будівництво гангстерського капіталізму. Народний депутат від фракції "Реформи" Ярослав Ільясевич висловив оригінальне припущення, що подібні замахи нерідко бувають звичайними інсценізаціями.

Компроміс Клінтона нікому не до вподоби

Вашінгтон. — Після того, як міністри закордонних справ 15-ти европейських країн — членів Европейського союзу, а також і найближчі сусіди Канада і Мехіко, обурились на Америку і вирішили віддячитись подібними діями за схвалення закону Гелмса-Биртона, що має на меті карати фірми інших країн, які провадять торгівлю з Кубою, президент Билл Клінтон був змушений тим же самим законом до півночі 16-го липня це складне питання вирішити.

Щоб не хвилювати у цьому виборчому році американських кубинців, Президент підтримав право американських громадян судити фірми інших країн, що користуються колишніми нерухомостями американських громадян в Кубі, але одночасно використовуючи одну з точок згаданого закону, відсунув речинець цих заходів на шість місяців. Таким компромісом цього спірного питання Б. Клінтон хоче задоволити американських громадян кубинського походження та заспокоїти своїх союзників і сусідів.

Одначе реакція одних і других не були такими, як Президент і його дорадники сподівалися. Американські кубинці звинувачували Адміністрацію президента Клінтона у безхребетності, а союзники заявили, що цього замало та вирішили застосувати свої санкції проти американських фірм у їхніх країнах. Тим більше, що ЗСА вже застосували свої санкції проти працівників, шеровців і їхніх родин компанії Шеррітт, канадської фірми видобування ніклю в Кубі.

Росії загрожувала диктатура

Ню Йорк. — В останньому числі журналу "Ню Йоркер" відомий журналіст Дейвид Ремнік, лавреат нагород Пуліцера і Джорджа Полка, надрукував статтю під назвою „Війна за Кремль", у якій розповідає про таємний бік недавніх президентських виборів у Росії.

Протягом декількох останніх місяців президент Борис Єльцин сильно сумнівався у своїй перемозі і вже був готовий прийняти рішення про скасування виборів, розпуск Державної думи і заборону Комуністичної партії.

Покликуючись на близьку до президента Галину Старовойтову, депутата Думи, Д. Ремнік стверджує, що пропозицію унеможливити вибори виходила від начальника президентської охорони генерала Коржакова, який радив Єльцинові не ризикувати і переконував, нібито „демократію можна зберегти й без виборів". Крім того, ген. Коржаков намагався відвернути президента від західньої демократії як взірця для Росії.

У березні Єльцин вже майже стояв на точці зору ген. Коржакова і доручив йому шукати приводи для скасування виборів. Д. Ремнік пише, що 17-го березня спецслужби заблокували будинок Державної думи і обшукали бюра деяких лідерів комуністів. Тим часом дорадники Єльцина підготували проєкти указів про розпуск парляменту, заборону Комуністичної партії і скасування виборів. Єльцинові залишалося тільки підписати ті проєкти. Стримав його міністер внутрішніх справ Ку-

(Закінчення на стор. 3)

В Україну прилетить летючий шпиталь зі ЗСА

Бориспіль. — Незабаром на летовищі Бориспіль має приземлитися американський летючий шпиталь — літак споряджений для потерпілих від чорнобильської катастрофи, повідомила УНІАР 15-го липня.

Американські спеціалісти впродовж трьох тижнів надаватимуть українським громадянам безкоштовні медичні послуги, а також передадуть лікарні медикаменти і найсучасніше обладнання, інвалідні візки, протези тощо.

Цю доброчинну поміч з нагоди року Чорнобиля, яким ООН проголосила 1996 рік, організувала Міжнародна корпорація гуманітарної допомоги і розвиту ЗСА (акція „Благословіння"). За 17 років свого існування ця установа надала допомогу понад 114 млн. людей у 70 країнах.

У рамках програми допомоги народові України має пройти низка науково-популярних конференцій, семінарів та консультацій з українськими спеціялістами. Цей проєкт фінансується завдяки доброчинним пожертвам північно-американської громади. Його вартість 15 млн. дол.

Студенти оцінюють післясовєтське суспільство

КИЇВ (УНІАР). — Тут відбувся конкурс на тему "Післясовєтське суспільство в Україні: тенденції та перспективи розвитку", зорганізований українським науковим журналом "Політична Думка", Інститутом світової економіки і міжнародних відносин НАН України, Університетом "Києво-Могилянська Академія" і Українським філософічним фондом.

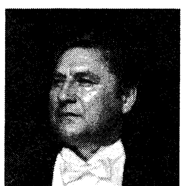
На конкурс надійшло 174 праці, з яких допущено до конкурсу 158. Першої премії не отримав ніхто. Друга премія дісталася двом: студентові Києво-Могилянської Академії з факультету суспільних наук Руслановi Пiонтківському за працю "Короткотермінові наслідки економічної політики держави та міжнародна мобільність капіталізму" і студентові Педагогічного університету ім. М. Драгоманова за працю "Україна післясовєтська: утворення держави, народження суспільства".

Третю премію отримали шість учасників конкурсу. Жюрі визначило також 31-го дипломанта. Як сказав представник фонду "Українська перспектива", доцент політології УКМА Микола Томенко, "результати конкурсу засвідчили високий рівень праць конкурсантів і за результатами даного наукового змагання заплановано видати спеціяльний збірник праць переможців та дипломантів".

Учениця Українського гуманітарного ліцею Київського Університету ім.Т.Шевченка, дипломантка конкурсу Мирослава Кругляк у своїй праці зробила такий висновок: "Якщо оцінювати все десятиліття, то образно кажучи, Україна пройшла шлях за 10 років від 'Комуніста України' до 'Політичної думки'".

На Союзівці відбудеться концерт клясичної музики

Союзівка (Г. Колесса). — У наступну суботу, 20-го липня, в рамках літніх мистецьких програм оселі УНС відбудеться перший концерт клясичної музики. Виконавець — заслужений артист України Ярослав Гнатюк (баритон). Партію фортепіяну виконає Світлана Гнатюк. Концерт відбудеться у залі „Веселка", початок о год. 8:30 вечора.

Я. Гнатюк

Я. Гнатюк походить із місцевости Білобожниця на Тернопільщині. Випускник Київської державної консерваторії ім. П. Чайковського, мистець широко концертував по Україні; його голос звучав на концертових та оперових сценах Єгипту, Греції, Франції, Німеччини, Чехо-Словаччини, Польщі, Еспанії, країн Латинської Америки, а також у ЗСА та Канаді.

Серед найважливіших досягнень творчого доробку мистця — виступи в головних партіях в операх Россіні „Сивільський цирульник", Пуччіні „Тоска", Верді „Травіята", Лисенка „Тарас Бульба", Бородіна „Князь Ігор" та інших.

Після концерту о год. 10-ій вечора відбудуться забави; гратимуть оркестри „Водограй" і „Люба та Микола".

У справі замовлень кімнат на Союзівці слід телефонувати на число (914) 626-5641.

УРП засудила воєнні дії в Чечні

Київ (УНІАР). — Українська Республіканська Партія оприлюднила заяву, у якій засудила відновлення воєнних дій у Чечні по закінченні виборів президента Російської Федерації.

"Злочинна сутність російського шовінізму, — пишуть автори заяви, — знов і знов виявляється у незмінній політиці нищення уярмлених імперією народів. На очах у всього світу триває кривава розправа над нескореною Чеченською Республікою Ічкерія. Масове бомбардування п'ятьох чеченських сіл, яке привело до загибелі 370 мирних громадян, переважно жінок і дітей, — ось результат 'демократичних' виборів президента в Росії. Ци-

(Закінчення на стор. 3)

Н. Вітренко пропонує економічну програму

Київ (УНІАР). — Депутат українського парляменту, голова Прогресивної Соціялістичної Партії (ПСП), доктор економічних наук Наталія Вітренко виступила перед киянами з доповіддю на тему: "Економіка України — 96. Проблеми і перспективи".

За словами Н. Вітренко, щойно зареєстрована ПСП особливу увагу у своїй діяльності зверне на розв'язання економічних проблем України, породжених ще до здобуття нею незалежности. В час проголошення незалежности України Н. Вітренко працювала в Академії Наук України і входила до групи науковців, які виступали проти економічних реформ та проти дублювання їх з країн, де політичні й економічні умови цілком не відповідають українським.

(Закінчення на стор. 3)

Захищають українських виробників

Київ. — Закупівля Україною в ЗСА понад тисячі комбайнів "Джон Дір" викликала переважно критичні відгуки в українській пресі. Окрім традиційних побоювань щодо непристосованости західної техніки до низькоякісного пального і мастил в Україні та до малокваліфікованого й часто недбалого обслуговування, журналісти висловлюють також сумніви щодо доцільности самого контракту, спрямованого фактично на підтримку чужого, а не власного виробника.

Газета "Молодь України" зокрема розповідає про зернозбиральний комбайн "Славутич", сконструйований на дніпропетровському "Південмаші" та виготовлений експериментально в Херсоні. Для запуску цього комбайну в серійне виробництво, херсонці потребували 10 трильйонів карб., тоді як американські комбайни обійшлись Україні втричі дорожче.

Журналістка Тетяна Кравченко вважає, що певним чиновникам вигідніше укладати подібні контракти, гріючи на них руки, аніж розвивати власне виробництво, вирішуючи при тому справді складні організаційні проблеми. Але без власного виробництва Україна ризикує перетворитися на країну Третього світу, яка імпортує чужу техніку, а експортує лише сировину.

Редакція „Свободи" приймає матеріяли до Альманаху УНС на 1997 рік. Серед запланованих тем є: 80-ліття проголошення трьох перших Універсалів, 50-ліття „Акції Вісла", 55-ліття УПА, 80-ліття Української Центральної Ради. Редакція візьме до уваги матеріяли з іншою тематикою. Матеріяли проситься надсилати до 31-го серпня ц. р. — **Ред.**

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ПРАЦЕЮ ПРИКОРДОННИКІВ ПРЕЗИДЕНТ ЗАДОВОЛЕНИЙ

КИЇВ. — Під час зустрічі з керівниками Державного комітету кордону Президент України Л. Кучма повідомив, що командувачем Прикордонних військ знову призначив генерал-полковника Віктора Банних. Л. Кучма висловив вдячність керівникам Державного комітету кордону, зазначивши, що вони не завдають "головного болю Президентові". Прикордонники говорили про свої успіхи і проблеми, про вкрай незадовільне фінансове становище, відсутність палива, техніки, засобів зв'язку тощо. Захисники кордону подарували Президентові макет сторожового прикордонного корабля.

ПРОДОВЖУЄТЬСЯ ФОРМУВАННЯ УРЯДУ

КИЇВ. — Президент України Леонід Кучма підписав низку указів, якими затвердив кількa кандидатур на урядові пости. Серед них указ про призначення Павла Лазаренка прем'єр-міністром України, після того як Верховна Рада 10-го липня підтримала його кандидатуру. Іншими указами Президент призначив Геннадія Удовенка міністром закордонних справ, Юрія Кравченка — міністром внутрішніх справ, Віктора Банних — головою Державного комітету у справах охорони кордону і командувачем Прикордонних військ, Ігоря Валькова — командувачем Національної гвардії, Леоніда Деркача — головою Державного митного комітету України. Президент побажав новопризначеним успіхів у праці для української держави і повідомив, що затвердив рішення колегії СБУ щодо підтвердження В. Радченка на посаді голови СБУ. При цьому Л. Кучма зазначив: "Той факт, що Володимир Радченко залишається в новому Уряді на посаді голови Служби Безпеки України, зовсім не означає, що я задоволений роботою".

ПОСЛАННЯ НОВОГО МІНІСТРА ОБОРОНИ

КИЇВ. — Новопризначений міністер оборони України генерал-лейтенант Олександер Кузьмук надіслав частинам Національної Гвардії телефонограму такого змісту: "Дорогі бойові друзі і гвардійці! Національна Гвардія стала для мене невід'ємною часткою мого життя і військової служби. Я пишаюся тим, що служив поруч з генералами, офіцерами, прапорщиками, сержантами і солдатами в гвардії, які з почуттям високої відповідальности, професіоналізму і компетентности виконують свій військовий обов'язок. Я дякую всім за сумлінну службу, за підтримку мене, як командуючого НГУ. Від усієї душі зичу вам міцного здоров'я, людського щастя і дальших успіхів у справі захисту конституційного ладу незалежної України".

СОЦІЯЛ-ДЕМОКРАТИ ОПРИЛЮДНИЛИ ЛИСТА ДО ПРЕЗИДЕНТА

КИЇВ — Парляментарний клюб Соціял-Демократичної Партії оприлюднив відкритого листа до Президента України Леоніда Кучми. Автори листа закликають Президента використати всі надані йому Конституцією уповноваження та змінити злочинну і згубну для народу та економіки державну політику. "Якщо цього не зробити негайно, то вже восени може статися загальнонаціональний вибух з непередбачуваними наслідками", — сказано в листі. На думку авторів листа, сили, які зазнали поразки у Верховній Раді 28-го червня на деякий час деморалізовані, але вони чекають зручного моменту, бо ж відомо, що для них "чим гірше, тим краще". І це їхній останній шанс для реваншу. Отож майбутнє України залежить від рішучости Президента. Лист підписав голова парляментарного клюбу Соціял-Демократичної Партії, заступник голови депутатської групи "Незалежні" Микола Карнаух.

В.ЧЕРНЯК КОМЕНТУЄ РЕФОРМУ ПОДАТКОВОЇ СЛУЖБИ

КИЇВ. — Заступник голови Народного Руху України, доктор економічних наук Володимир Черняк сказав, що "рішення Президента вивести податкову службу зі складу міністерства фінансів заслуговує на позитивну оцінку, але тільки цим заходом проблему не вирішити". Недобір податків став однією з найактуальніших економічних проблем поряд з невиплатою заробітків та кризою міжгалузевих неплатежів. Тільки за перше півріччя цього року бюджет недоотримав 160 трильйонів карбованців від податків. На думку В. Черняка, для поповнення бюджету необхідно: зупинити спад виробництва, змінити тенденцію перетікання офіційної економіки в тіньову на протилежну, реформувати податкову систему, поліпшити працю податкової інспекції.

ЛЬВІВСЬКІ МОДЕЛЬЄРИ — НАЙКРАЩІ

ЛЬВІВ. — З десяти переможців усеукраїнського конкурсу модельєрів семеро виявилися львів'янами. Тепер вони матимуть змогу втілити свої ескізи у відповідних матеріялах, серед яких буде не лише тканина, а й метал, шкіра, дзеркала і навіть пара живих голубів, що вилітає з убрання лавреатки першої премії Ірини Полякової. Може, саме ця сукня з голубами й виявиться найоригінальнішою у Торонто, куди Ірина вибирається на міжнародний конкурс модельєрів.

В АМЕРИЦІ

РЕСПУБЛІКАНСЬКІ ПРИХИЛЬНИКИ номінування Роберта Дола кандидатом від їхньої партії у цьогорічних президентських виборах починають голосно турбуватися стратегією його передвиборчої кампанії. Вони уважають, що до цих пір Р. Дол не зумів зрушити своєї передвиборчої кампанії, ані представити виборцям свої конкретні пляни з позитивним передбаченням майбутности. Хоча всі з них вірять в те, що Р. Дол має досить часу для того, щоб представити себе, як того, що зможе відібрати Білий Дім від Билла Клінтона, але мусить вже починати діяти. Ця голосна критика всього місяць перед конвенцією Республіканської партії є може найкращим показником їхніх турбот.

У СВІТІ

ГЕНЕРАЛ Александр Лебедь, який був одним з головних претендентів на пост президента Росії, під час передвиборчої кампанії називав окупацію Чечні російськими військами „злочинною авантюрою". Діставши, у висліді політичних торгів, пост керівника Ради національної безпеки, А. Лебедь змінив свій погляд на цілком протилежний. Цими днями в розмові зі закордонними журналістами він показав себе типовим великодержавником. „Чечня знаходиться на російській території і лише під цією умовою ми можемо розглядати питання війни і миру там",— сказав генерал. Щодо розвитку демократії в Росії, то, на думку А. Лебедя, „спочатку потрібний перехідний період, який буде дуже довгим".

ПОВІДОМЛЕННЯ ДО ЧЛЕНІВ З ВИПЛАЧЕНИМИ ГРАМОТАМИ

Час минає і минає Ваша нагода замінити Вашу виплачену грамоту на нову грамоту з одноразовою вкладкою на підвищену суму забезпечення. Не відкладайте, а негайно присилайте Вашу пропозицію та гроші. Ця нагода не повториться. Програма додаткового забезпечення вже кінчається.

Головна Канцелярія УНСоюзу

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-0180, e-mail: unaestat@travel.ios.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Куди полетить Лебедь?

На російський політичний обрій він злетів стрімко, по-орлиному, щоб не сказати гірше. Деякі аналітики навіть пророкують, що це не надовго. Мовляв, генерал не має ніякої конструктивної програми, а також ніякого досвіду маштабної керівної діяльности, бо дотепер командував тільки якоюсь там 14-ою армією в Молдові, де й став „славним", підтримуючи російськомовних сепаратистів.

Однак „конструктивна програма" в сучасній Росії ще не є визначальним чинником. Он економіст Григорій Явлінський мав таку програму — то й що з того? Голосів не дістав. Тим часом генерал Лебедь — понад 15 відсотків!

Причина його популярности проста: в умовах, коли бідні дедалі біднішають, а багаті стають ще багатшими, коли російська владна верхівка до вух загрузла у трясовині корупції, а розгублена, психологічно не готова до капіталізму маса ледве не з ностальгією згадує совєтський „порядок", багато хто в Росії хотів бачити в особі Лебедя спасенну „тверду руку". Він не висував ніяких нових ідей, що потребували б раціонального обґрунтування, а просто суворо вказував пальцем на суспільні вади та кривди і обіцяв, що їх не стане, як тільки виборці підуть за ним. І ті значні відсотки пішли. Росіяни завжди чують себе з генералами певніше, ніж без них.

Чому Єльцин відразу наступного дня після першої тури президентських виборів підняв Лебедя в керівне "небо", віддавши йому важливий пост секретаря Ради національної безпеки? Відповідь нібито лежить на поверхні: добрий тактик, Єльцин вчасно перебрав ті 15 відсотків поданих за генерала голосів. Трохи глибша ціль — відмитися від чеченської крови, позбувшись заодно войовничого міністра оборони Грачова. Лебедь і Грачов — давні недруги. Перший, маючи себе за військового інтелектуала, не міг подарувати другому, примітивному солдафонові, швидкої міністерської кар'єри. Очевидно, у згоді з президентом, Лебедь, очоливши Раду безпеки, публічно звинуватив керівників міністерства оборони у спробі антиурядового перевороту і при цьому не подав жодного доказу. Тобто йшлося про звичайний наклеп, але коли спеціяльна Комісія Державної думи відкинула це звинувачення, мети було досягнуто: Грачов зі своїм найближчим генеральським оточенням вже став „колишнім".

Можливо, прихильність Єльцина до Лебедя має ще й глибшу підставу, якусь ледве не містичну. Єльцин у вирішальний для нього момент вже вдруге, в абсолютно тотожній ситуації, спирається на генерала — учасника афганської війни. Першим був Руцькой, який, ставши віцепрезидентом, з великого єльцинівського прихильника зробився першим його політичним опонентом і згодом вчинив неуспішний антипрезидентський заколот. Хто може запевнити, що Лебедь не виявиться другим Руцким?

Проте Єльцин, як і його народ, також зачарований генеральською магією.

Куди полетить далі цей загадковий „птах"? Дещо можна передбачити, взявши до уваги книгу Лебедя „За державу кривдно...", в якій він плаче за Совєтським Союзом. Впадає також в око швидка зміна поглядів, висловлених під час передвиборчої кампанії і після неї. Генерал хвалився своєю чесністю та непідкупністю, поки його ніхто не купував. До виборів він казав: „Між Єльцином і Зюгановим нема жодної різниці". Але як тільки Єльцин задобрив його високим постом, Лебедь змінив мову: „Єльцин — це нові ідеї, а Зюганов — старі". До виборів він вдавав з себе великого прихильника свобод, а тепер каже: „Я — лише напівдемократ". Що це означає? Лебедь, як ніхто інший з кандидатів на президента, переконав спільноту, що невідкладно викорінить організовану злочинність. На його думку, демократія для цього не годиться, потрібен „на якийсь час" авторитарний режим, і генерал не заперечує, коли газети називають його „російським Піночетом".

Далеко куцому до зайця. Піночет врятував свою країну — врятував не лише ринкову економіку, але й саму демократію. Лебедь тим часом починає війну не з всесильною мафією, а з „неросійськими релігіями", вимагаючи поставити поза законом мормонську церкву та інші „нетрадиційні секти". Він пропонує запровадити додаткову контролю при в'їзді в Росію, зміцнити російські розвідувальні служби, створити „механізм кваліфікації держав на предмет їхнього ставлення до Росії". Чисто генеральські проєкти! Якщо Росія їх здійснить, то вернеться до небезпечної командно-адміністративної системи, яка неминуче матиме згубні наслідки і для сусідніх незалежних держав.

Петро Грицак

СТАТУС УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В УКРАЇНІ І В ЇЇ СУСІДІВ

Становище української мови в Україні як державної є сьогодні врешті формально закріплене Конституцією. Дорога до цього, однак, була дуже важка, через захланність та характеристичну для них малокультурність деяких наших сусідів у їх ставленні до української мови, в їх підході до тієї справи не з філологічного, але чисто політичного боку. Навіть нефілологам відомо, що кожна мова складається з говорів або діялектів. Стосовно української мови, однак, наші сусіди вперто вважали її у принципі тільки говором або діялектом своєї власної мови (без жодної на те підстави з лінґвістичного боку). Часом уважали українську мову навіть не правдивим діялектом якоїсь „леґітимної" мови, а дивною мішаниною мов наших дальших чи ближчих сусідів, ніби краще культурно чи політично забезпечених. Наприклад, ще навіть сьогодні такі передові російські культурні діячі як А. Солженіцин вважають українську мову варіянтом „руської" (тобто російської) мови, але переповненої усякими польськими та німецькими словами, як свого роду якийсь дивоглядний жарґон, щось у роді таких „мов" як мова мисливська, рибацька, злодійська, спортова і т.д. Там ніби витворилися спеціялізовані вислови, зрозумілі тільки малому колу безпосередньо зацікавлених! Для А. Солженіцина є ясним „як шварц" (уживаючи відомий галицький вислів), що така мова є незрозумілою для широких кіл народу, і не варто нею ближче займатися. Одним словом, українська мова — це якийсь механічний конґломерат кількох вищезгаданих мов, винайдений вічними мальконтентами, українськими (буржуазними) націоналістами. Тому що простий народ її не розуміє, то спонтанно переходить до „спілкування" на загальнозрозумілому руському „язицї", як тільки набере трошки „культури" в початковій школі.

Для кращої ілюстрації тих проблем може послужити інцидент, який мав місце майже 100 років тому, щоб показати, що ставлення „великоросів" (як вони себе любили називати) до українців не змінилося. У 1899 році мав відбутися у Києві російський археологічний з'їзд. Його проголосили доступними для всіх „слов'янських язиків та нарєчій", вислано особисті запрошення до деяких галицьких українців та навіть до самого Наукового Товариства ім. Шевченка. Виглядало, що українській мові дорога відкрита, бо українських науковців (а мали вони незаперечні досягнення для слов'янської археології того часу) було запрошено, а українська мова вважалася тоді через російську бюрократичну дурноту попросту офіційно „нарєчієм" (тобто чимсь, що все таки заслуговувало на марґінальний філологічний інтерес). Але ні! Тут деякі російські „вчені" вирішили після довшої псевдонаукової аналізи (як проф. Т. Фльоринський), що українська мова — це тільки діялект, свого роду жарґон, який не заслуговує навіть на обмежене філологічне обговорення, в усякому разі, не на мову, допущену на міжнародну конференцію. В той спосіб, незважаючи на попередні обіцянки, на конференцію українську мову не допущено.

Російська консервативна преса уважала, що тут зроблено добре. Однак російська ліберальна преса (більшість) вважала, що це таки була помилка, доказом зацофаності й некультурності тодішньої офіційної російської політики. Цікавим є, що польська преса тих часів (під царською займанщиною та в Галичині) одноголосно стала на становище, що недопущення української мови на конференцію було правильним, докладно так, як твердила російська консервативна преса. Це було всупереч тому, що польська мова, хоч у меншій мірі, була також у російській імперії утискувана. Тут, виглядає, що в тому й іншому випадку йшлося головно про побоювання, що допущення української мови на ту конференцію — це тільки перший крок до введення української мови до всіх шкіл (у Галичині йшлося більше не про початкові школи, а про боротьбу за український університет). От тобі слов'янська солідарність, про яку так багато тоді і ще сьогодні говориться, неймовірний союз наших головних опонентів на пункті статусу української мови. Тут цілком ясно видно, що російські шовіністи боялися української мови „як чорт свяченої води". Та й у самій Російській Федерації статус української мови є сьогодні цілком незадовільним, її не трактується як рідної мови значної частини населення РФ (5—7 мільйонів), а члени Думи говорять про українську мову далі як про діялект. Маємо надію, що український Уряд таки тими справами займеться. Для української діяспори тепер рекомендується, щоб

(Закінчення на стор. 3)

КИЇВСЬКІ ЗАПИСКИ

Р. Л. Хомяк

Єпископ на святому місці

Недавно наш вашінґтонський кореспондент Ростислав Хомяк поїхав на три тижні до Києва, щоб подивитись, які там зайшли зміни під час його піврічної відсутности.

Цей день має увійти в історію України, а в історію Української Церкви — безумовно. Того дня — празника Святої Трійці, Зелених Свят, Зішестя св. Духа, початку християнської Церкви — новий єпископ Української Греко-Католицької Церкви, громадянин ЗСА Владика Любомир Гузар увійшов на престіл Вишгородського екзархату для українців-католиків північної і східньої України. Їх там коло 600,000.

Горбачов возив німецького канцлера Гельмута Коля, коли ще Горбачов мав владу вирішувати, куди в Україні запрошувати своїх гостей. У грамоті, прочитаній на церемонії інтронізації Владики Любомира зазначено, що місто Київ залишається під прямою юрисдикцією глави Української Католицької Церкви Верховного Архиєпископа і Кардинала Мирослава Івана Любачівського, але Владика Любомир буде його пред-

Владика Л. Гузар читає Євангеліє під час свячень.

Церемонія інтронізації відбулась у дуже бідній і в той же час багатій на символіку обстановці: не в пишному чи історичному соборі золотоверхого Києва, а просто соняшного неба, у столичному парку на Кручах, між заводом большевицької слави „Арсеналом" і водами Дніпра, біля маленької каплиці-ротонди на могилі Аскольда, якою на протязі чотирьох років користується українська католицька парафія св. Миколая, там де також поховані герої битви під Крутами.

Золоті ризи й інкрустовані митри багатьох ієрархів на першій Службі Божій нового Єпископа блищали до сонця. Екуменізм і братолюбіє церемонії підкреслювало те, що серед присутніх були папський нунцій, Архиєпископ Антоніо Франко — представник Ватикану в незалежній Україні, і Владика Філарет, Патріярх Української Православної Церкви Київського Патріярхату.

П'ятдесят років тому, на доручення Йосифа Сталіна, Українська Греко-Католицька Церква мала зникнути. Сьогодні — її вірні у всіх областях України, а у Києві — її Архипастир. Власне не в Києві, а у Вишгороді, яких 12 миль на північ від Києва, але Вишгород — це ж „говм тавн" княгині Ольги і місце, де комуністичний намісник в Україні Володимир Щербицький відпочивав і де Михайло ставником у Києві, зате він екзарх північних і східніх реґіонів України з осідком у Вишгороді.

Серед присутніх на цьому історичному святі були представники Уряду, народні депутати, сотні киян і гостей з-за кордону та з десяток владик з України, з Західної Европи, Канади, серед них — Єпископ Павло Василик, найстарший з українських владик на церемонії, який вручив пастирський жезл екзархові і прочитав привітання від Кардинала Любачівського.

„У наших хатах, — сказав у своїй проповіді Владика Любомир, — очі всіх звернені на Церкву. Маю на увазі не лише греко-католицьку. Я говорю про Христову Церкву взагалі, хоча вона сьогодні ще поділена... Ті очі шукають дороговказу. Люди сподіваються від Церкви просвітлення, суспільного оновлення, соціяльної та гуманітарної служби, культурних заходів і навіть проводу економічних та політичних справ. Безумовно, християни мають бути дуже активними в усіх ділянках державного життя. Але найбільше покликання Церкви — проповідувати Євангеліє, Благовість, щоб усі ми жили в серці з Христом, в дусі любови та єдности".

А після Літургії Патріярх Філарет сказав: „Ми хоч і належимо до різних Церков, але всі ми є українцями і живемо в

(Закінчення на стор. 3)

Олександер Серафин

ЗУСТРІЧІ „ВЕЛИКОЇ СІМКИ" ВТРАЧАЮТЬ ЗНАЧЕННЯ

Група сімох великих індустріяльних країн світу, або „велика сімка" (ЗСА, Канада, Великобританія, Франція, Німеччина, Італія та Японія), відбула своє річне засідання 27–29-го червня в Ліоні, Франція.

Напередодні зустрічі, як і кожного року, появилися статті стосовно доцільности існування цієї групи. Відомий політичний діяч Збіґнєв Бжезінські, наприклад, писав у „Ню Йорк Таймсі", що не всі вищезгадані країни є найбільшими економічними потугами світу і що прийшов час запровадить зміни у складі групи, яка постала 22 роки тому. В 1974 році всі вони задовольняли вимоги часу. Запрошення колишнього СССР було компромісом щодо вимог, які висували засновники. На його думку, чотири інші країни повинні доповнити членство, а саме: Бразилія, Індія, Китай і Росія. (Про більш детальні дані про його статтю див. у „Свободі" з 28-го червня).

Лондонський „Економіст" вважає, що в минулому зустрічі на вершинах „великої сімки" мали не абиякі успіхи. Останніми роками, однак, вони втратили значення через старі незгоди й індивідуальні погляди членів-країн на різні справи. Нові фактори, наприклад, глобалізація також позбавила уряди окремих країн здатности вести свою економічну політику. Немає згоди стосовно завдання „великої сімки". Одні члени бажають бачити мету групи, запляновано керівництвом, а інші вважають, що їхні завдання є спеціяльні чи випадкові, продиктовані вимогами часу. Індивідуальні країни і надалі залишаться відповідальними за свої вчинки.

Приготовляючи програму засідання, президент Б. Клінтон вважав найголовнішою точкою міжнародну кампанію проти злочинства і терору. Його пропозиція була змінена після нападу на американців у Савдійській Арабії, в якому загинуло 19 осіб і поранено сотні. Представники „великої сімки" схвалили цю програму, яка складається з 40 точок і метою якої є боротьба з тероризмом. Якщо цей плян увійде повністю в дію, він дасть поліції більше волі переслідувати кримінальників поза межами індустріяльних країн. Він дозволив би ЗСА та іншим країнам призначати слідчих на чужі території і вимагати від усіх сімох країн строго контролювати імпорт та експорт зброї.

Президент Франції Жак Ширак вважає, що головною точкою програми повинна бути справа зменшення заборгування слаборозвинутих країн. Майже 40 країн світу є клясифіковані Міжнародним валютним фондом (МВФ), як „тяжко заборговані" — разом на суму 200 блн. дол. МВФ пропонує допомогти 13 країнам, які ведуть здорову економічну політику, зменшити їхню заборгованість до „безперервного" рівня протягом шести років. Цей плян коштував би 5.6 блн. дол.

Секретар Департаменту фінансів ЗСА Роберт Рубин пропонував, щоб МВФ продав частину з 40 блн. дол. резервів золота і їх інвестував. Відсотки з інвестованої суми у висоті два — три більйони долярів могли б бути вжиті на часткове сплачення боргу слаборозвинутих країн. Німеччина вперто виступає проти продажу золота і вважає, що резерви повинні вживатися на забезпечення стабільности міжнародної монетарної системи.

Президент Франції звертався до Клінтона з проханням не зменшувати допомоги бідним країнам і назвав цей факт „самолюбством". Стосовно світової економіки, американська Адміністрація твердить, що найкращий спосіб її допомогти є творення нових робочих місць. ЗСА створили майже 10 млн. робочих місць. Великобританія і Канада мали скромний ріст, а інші країни мають застій у цій ділянці.

На програмі була також дискусія про ситуацію в Боснії, вибори в Росії, справа номінації головного секретаря ООН і погроза ЗСА карати чужі корпорації, які інвестують і торгуватимуть з Кубою, Іраном і Лібією.

Були також побічні дискусії. Клінтон мав розмову з прем'єром Японії стосовно спірної ситуації у торгівлі комп'ютерними частинами та напівпровідниками.

Такі міжнародні зустрічі служать доброю нагодою для індустріяльного шпигунства — „поділитися" різними інформаціями головно щодо тем, які дискутуватимуться під час засідань. Іншою практикою в таких обставинах є підставляти різного роду електронічні прилади в кімнатах головних учасників нарад, хоч ці кімнати перевіряє розвідка перед приїздом делегатів. Американську делегацію попередили не залишати жодних важливих документів у своїх кімнатах готелів.

Міра Гармаш

КИЇВСЬКІ РЕФЛЕКСІЇ

I

Початок моєму „маратонові" по Києву дало запрошення від голови Всеукраїнського Культурно-Наукового Фонду ім. Т. Шевченка Людмили Красицької (правнучки Т. Шевченка по сестрі Катерині) приїхати на конференцію 20–22-го травня ц. р. з доповіддю про шевченкознавчі праці мого батька Володимира Дорошенка.

Прибувши до Києва в суботу, 18-го травня, я довідалася, що на неділю, 19-го, заплянований у музеї вечір на пошану мого батька і мій авторський виступ.

Музей Т. Шевченка біля площі Незалежности — це оаза тиші й старини серед сучасного рухливого Києва. Зразково проваджений, він зберігає ряд цікавих експонатів. У городі серед дерев і квітів стоїть постамент з погруддям поета, росте там шовковиця (морва), яка ще його пам'ятає.

Доповідь про Володимира Дорошенка як літературознавця, зокрема шевченкознавця, культурно-громадського і політичного діяча та відомого бібліографа виголосив проф. Федір Погребенник. Опісля я поділилася з присутніми спогадами про батька, а після музичної частини відбувся мій авторський виступ, попереджений словом про мою творчість. Закінчився вечір прийняттям і спільною світлиною перед погруддям Шевченка.

Група учасників вечора в пошану Володимира Дорошенка в городі Шевченківського Музею. Третя справа стоїть М. Гармаш.

У понеділок, 20-го травня, в Київському Університеті почалася конференція, в якій взяли участь науковці й культурні діячі з різних частин України, західньої й східньої діяспори та різних країн світу. Цікаво було почути корейський акцент в українській мові Кім Сук Вана („З досвіду перекладу поеми 'Гайдамаки' корейською мовою"). Конференція була підтримана рядом наукових установ, університетами й Урядом, від якого промовляв В. Андрущенко, перший заступник міністра освіти України.

В Києві стояла неймовірна як на такий час спека. Люди купалися в Дніпрі, були легко вдягнені. Коли я висіла з підземки після пополудневої сесії, побачила, що ллє зливний дощ. Стало легше. На другий день конференції, вранці, було приємно, а під вечір зірвалася буря, температура раптово впала. У Києві вітер наломив гілляк, але більшої шкоди не наробив, так як в інших частинах України, головно на Кіровоградщині, де пройшла буря з градом.

Віяв сильний вітер і було страшно холодно, коли на другий день, 23-го травня, ми чекали на автобус у парку коло пам'ятника Шевченкові біля університету, щоб їхати до Канева. Мій дощовик та ще й з теплою підтичкою, придався. Після повернення з Канева я мала їхати з львів'янами до мого рідного Львова на святкування 125-ліття з дня народження Василя Стефаника, мого хресного батька, і на мій літературний вечір. Та автобуси чомусь дуже запізнилися і побачивши, що не вспіють на поїзд, львів'яни вирішили до Канева не їхати, а мені лишився вибір, що робити. Щоб не комплікувати справ, я вирішила їхати до Канева, тим більше, що подорож мала відбутися Лівобережжям, а перед тим я плила туди Дніпром.

(Продовження буде)

УРП...

(Закінчення зі стор. 1)

нізм московської воєнщини дійшов апогею — командуючий федеральними військами у Чечні генерал Тихомиров заявляє, що це масове вбивство аж ніяк не зриває мирні переговори щодо врегулювання ситуації в Республіці Ічкерія".

УРП висловлює рішучий протест проти "цілеспрямованого винищення чеченського народу" і засуджує "недалекоглядність" керівників багатьох держав світу, в тому числі й України, які так одностайно підтримували Б. Єльцина під час виборів президента Російської Федерації".

УРП вимагає від Президента і Верховної Ради України засуду "злочинних дій Москви і таким чином засвідчити, що наша незалежна держава приєднується до світового співтовариства як послідовний поборник людських і національних прав".

УРП закликає провідні держави світу припинити фінансову і матеріяльну допомогу Російській Федерації.

Росії...

(Закінчення зі стор. 1)

ліков, який остеріг, що цей крок спричинить кровопролиття на вулицях Москви.

Відтак Єльцин зважився провести вибори і водночас звернувся до невеликої групи експертів, просячи в них підтримки. Д. Ремнік пише, що члени передвиборчого штабу Єльцина навіть роздавали журналістам гроші, схиляючи їх до написання похвальних статтей про Єльцина. Після березня Єльцин почав активно їздити по країні, „направоналіво роздаючи російським громадянам найкращі обіцянки",— закінчує свою статтю Д. Ремнік.

Єпископ...

(Закінчення зі стор. 2)

одній державі. Нині, коли наша держава стає на ноги, нам треба зробити все для того, щоб в Україні були мир і злагода. І Церкви в цьому відношенні мають показати приклад такого примирення і добрих стосунків..."

Такі слова, підсилені ампліфікаторами, того соняшного 2-го червня 1996 року підносились вгору до заводу „Арсенал" з його революційною „пушкою" на п'єдесталі, котились паркованими алеями, понад місцем спочинку крутянців та вниз до Дніпра. А журналісти з камерами, мікрофонами й записниками з державних і приватних засобів масової інформації записували для своїх передач цю подію, про яку п'ять років тому нікому й не снилося.

Статус...

(Закінчення зі стор. 2)

після одержання відповідей від української амбасади чи консуляту російською мовою (що дотепер доволі часто траплялося), робити з того приводу скарги до вищих начальників чи навіть писати листи з того приводу до газет (американських і українських) та до самого Президента Л. Кучми. При поїздці в Україну завжди вимагати від урядовців, щоб вони зверталися тільки по-українськи до українських інтересентів, і не боялися навіть часом з того зробити якогось (але тільки у формі дискусії) инциденту. Треба показати москалям, що навіть як в їх очах статус української мови не змінився за останні 100 років, то теперішня політична ситуація в Україні вимагає певних ревізій того погляду. Досвід показує нам, що сумні події із 18-го липня 1995 року не повторилися (незважаючи на очевидну до них заохоту зі сторони Лукашенка), головно через їх розповсюдження на цілий світ через телебачення та численні фотографії тих подій через учасників. Сьогоднішня Україна — правна держава із власною Конституцією — не може далі лявірувати щодо української мови. Нехай вона (мова) стане врешті предметом філології, а не політики.

УРЯД ВЕЛИКОБРИТАНІЇ понад 30 років приховував правду про небезпечний ядерний випадок, що стався на американській військово-повітряній базі Грінгем в англійській провінції Беркшир. Таку сенсаційну заяву оприлюднила британська організація „Рух за ядерне роззброєння". Як повідомив її представник, активістам цього руху вдалося дістати копію таємного звіту, підготовленого для департаменту оборони Великобританії. В цьому документі мова йде про зудар двох американських бомбардувальників на базі Грінгем в 1958 році, у висліді якої сталося значне витікання радіяції.

В оголошенні Окружної Управи СУА в Ню Йорку про одноденну прогулянку на Союзівку подано неправильне число телефону Оксани Лопатинської в домівці Т-ва „Самопоміч" має бути число **(212) 777-1336**

ОКРУЖНА УПРАВА СУА в Ню Йорку

Висвячено першого випускника Інституту ім. Митр. Шептицького

Аксіос! Аксіос! Аксіос! Тричі „гідний" кликали вірні три рази коли Митрополит Михаїл Бздель висвятив нового диякона, Тараса Крайчука. У неділю, 28-го січня, 1996 року з великою урочистістю, зберігаючи всі традиції нашого обряду, відбулися двогодинні свячення в Соборі св. Івана Хрестителя, в Оттаві, Онтаріо. Співслужили о. Андрій Вах, ректор Семінарії св. Духа, о. д-р Андрій Чировський, о. д-р Петро Ґаладза і о. д-р Олександер Баран, професори Інституту Шептицького, та о. Ігнатій Головайчук, парох Собору. Отець Мітрат Роман Ґаладза прибув із Брамптону, Онтаріо, щоби провадити церковним співом.

Ще в п'ятницю, 26-го січня в каплиці Семінарії св . Духа, Митрополит висвятив Тараса на читця та піддиякона. Коментуючи над подіями пов'язаними зі свяченням, о. диякон Тарас покірно сказав: „Це є надзвичайне переживання, та велике благословення Боже". Під час свого слова на прийнятті, він цитував із Другого послання до Тимотея, 3:14: „Тримайся того, чого навчився і в чому переконався, бо знаєм, від кого ти навчився..." Отець-диякон висловив подяку своїм учителям — професорам з Інституту Шептицького. Він в особливий спосіб висловив подяку та велике признання монахам Вестмінстер Абі (Westminster Abbey) та вихованикам зі Семінарії Христа Царя (Christ the King) — які, на жаль, не могли прибути — за кріпкі основи віри, які вони йому дали.

Отець диякон Тарас Крайчук, син Павліни та Ралфа Крайчуків, виховувався у Вінніпезі; має одного брата та одну сестру. Він вступив до Семінарії Христа Царя у Мишен, в Британській Колюмбії, маючи 27 років, після глибоко-зворушуючого навернення до Господа. Впродовж семирічних студій здобув бакалаврат та маґістерку (B.A. та Master of Divinity). Крім того, о. диякон Тарас чотири роки студіював на літніх сесіях Інституту Східньо-Християнських Наук ім. Митр. Шептицького в Преображенському монастирі (Mount Tabor) у Північній Каліфорнії.

У вересні 1984 року, о. диякон Тарас перенісся до Української Католиць-кої Семінарії св. Духа в Оттаві. В квітні 1995 року він став першим ґрадуантом Східньо-Християнських Наук в Інституті Шептицького при Університеті св. Павла (St. Paul University). Хоч зайнятий студіями, він служив префектом семінарії два роки, вивчав та провадив літургічний спів у каплиці, та заснував і став першим президентом „St. Paul's for Life".

Від часу його висвячення, о. диякон бере дуже активну участь у всіх богослуженнях не тільки семінарії, але і каплиці Інституту Шептицького. Він радо присвячує довгі години праці щоб ретельно приготовити тексти та напіви складних Великопосних Богослужень. Отець диякон з ентузіязмом готується розпочати своє служіння у Вінніпезькій архиєпархії цього літа.

Віримо, що о. диякон Тарас Крайчук дальше служитиме нашій Церкві з таким самим захопленням, пильністю та любов'ю, які були наявними впродовж його семінарійного виховання. Молимося, щоб багато чоловіків і жінок відізвалися на покликання та пішли слідами о. диякона Тараса, присвячуючи своє життя службі Христові, в Його Святій Церкві.

Професійно награні касетки дияконських свячень англійською мовою за 10 дол. можна набути в: Sheptytsky Institute of Eastern Christian Studies, c/o St. Paul University, 223 Main Street, Ottawa, Ontario K1S 1C4, Canada. Телефон: (613) 236-1393. Факс (613) 782-3206.

Франсуа Бейруті,
семінарист третього року богословії при Інституті Шептицького

Відбувся з'їзд Філядельфійської Округи СУА

З'їзд Філядельфійської Округи СУА відбувся в неділю, 9-го червня ц. р., в Українському Освіт-ньо-Культурному Центрі. На з'їзд прибули делеґат-ки 14-ти відділів і гості, в числі 40 осіб.

Наради відкрила голова Округи Оксана Фаріон молитвою „Царю небесний". Присутні відспівали гимн СУА. До Президії запрошено почесну членку СУА інж. Лідію Дяченко та представницю головної Управи, Марію Пазуняк. Зборами проводила предсідниця Лукія Гриців, протоколувала Анна Максимович.

Анна Суха прочитала дуже точний протокол з попередніх Загальних зборів. Слідували звітування референток Управи. Зі звітів видно, що відділи провели велику працю, особливо в ділянці суспільної опіки — допомоги дітям Чорнобиля. Великим досягненням Округи була XXIV Конвенція Союзу Українок Америки у Філядельфії. Марія Кондрат, голова Конвенційного комітету подякувала членкам за їхній вклад праці у підготову і переведення Конвенції та просила слідкувати у пресі за звідомленням про перебіг конвенційних днів. Марія Пазуняк прочитала листа від голови СУА Анни Кравчук. Голова Союзу Українок Америки висловила признання Окрузі і Конвенційному комітетові за успішне переведення конвенції та побажала якнайкращих успіхів у нарадах зборів.

Після полуденка продовжувалися наради. Вив'язалася цікава дискусія про допомогу дітям Чорнобиля, журнал „Наше життя", придбання членства старших віком союзянок, що потребують нашої моральної, а подекуди і матеріяльної підтримки.

Лідія Дяченко у своєму слові дала признання Конвенційному комітетові, проаналізувала працю Округи і закликала приєднувати членок, бо це дуже важливе для тривалости нашої організації.

Голова 88-го Відділу Роксоляна Луців показала присутнім копію чека на 4,000 дол., які Відділ передав на Медичний Фонд Дітям Чорнобиля із добродійного концерту влаштованого, у Менор Джуніор Коледжі в Дженкінтавні.

Листу нової Окружної Управи на 1996–97 роки присутні одобрили оплесками. До Управи ввійшли: Марія Раковська — голова, Роксоляна Ґіліцінська — перша заступниця голови, Тамара Рац — друга заступниця голови, Ірена Бойко — третя заступниця і хронікар, Александра Стадниченко — секретарка кореспонденційна і протоколярна, Марта Шиприкевич — фінансова референтка, Анна Швабюк — організаційна реф., Дзвінка Захарчук — референтка для справ культури, Орися Новосівська — імпрезова референтка, Реня Цюк — виховна, Лідія Бук — музейна, Христина Іжак — зв'язки, Надія Оранська — суспільна опіка, Анна Максимович — пресова, Наталка Гаркінс — господарська: Контрольна комісія — Оксана Фаріон — голова, Лідія Дяченко і Софія Геврик— члени.

Новообрана голова Марія Раковська подякувала за вибір і обіцяла старатися виконувати свої обов'язки якнайкраще. З черги Оксана Фаріон передала грамоту признання 44-му Відділові СУА на руки голови Галини Царинник.

Союзянки вручили китицю квітів уступаючій голові Округи Оксані Фаріон і просили надальше допомагати Управі своїми порадами і досвідом. Присутні союзянки обговорювали пляни на майбутнє, обмінювалися думками і у привітній атмосфері закінчили наради З'їзду.

Анна Максимович

Н. Вітренко...

(Закінчення зі стор. 1)

За словами Н. Вітренко, 70-90 відсотків сировини Україна імпортувала з-за кордону і різкий розрив зв'язків із країнами колишнього СССР наніс Україні величезної шкоди. Вину за це вона покладає на Академію Наук України та Рух, оскільки представник Руху Олександер Савченко того року відвідав Гарвардський університет і привіз програму економічних реформ, яку від 1991 року почали впроваджувати в Україні. Згадані реформи першочерговим завданням ставили лібералізацію цін, ліквідацію монополії зовнішньо-торговельної діяльности, утвердження вільного валютного курсу, приватизацію і навантаження на бюджет соціяльних програм. Тодішній український Уряд, на думку Н. Вітренко, проводив економічні реформи тільки з огляду на економічний зиск для самих членів Кабінету Міністрів. Ці дії Уряду додатково були посилені руйнівною діяльністю міжнародних фінансових організацій.

Н. Вітренко переконана, що руйнація української економіки потрібна Міжнародному валютному фондові, створеному на противагу "переможній ході соціялізму щодо економічного розвитку". Вслід за МВФ ідуть Світовий банк і Европейський банк реконструкції і розвитку. Вони, на думку Н. Вітренко, прагнуть закріпачити всі країни світу, ввівши до урядів цих країн своїх людей, як це зроблено у Мехіко, борг якого Міжнародному валютному фондові досяг 52 більйонів долярів. Така ж перспектива і перед Україною, вважає доктор економічних наук. Спершу збанкрутують банки, впаде виробництво і величезна частина національної економіки, майже 47 відсотків, перейде в тінь і тоді держава загине.

У деяких проґресивних науковців, до яких належить і Н. Вітренко, є програма виходу з такого страшного кризового стану. Цю програму викладено в економічному розділі програми ПСП. Нинішній курс реформ Н. Вітренко вважає злочином і пропонує альтернативну економічну програму, яка називається "Випередження національної катастрофи". Тобто це — програма надзвичайних заходів, яка передбачає радикальну — протягом двох місяців — зміну податкової політики держави, конфіскаційну грошову реформу та проведення взаєморозрахунків і погашення заборгованости між підприємствами за спеціяльною схемою. Н. Вітренко пропонує провести кредитну емісію. Ця емісія, за словами доктора економічних наук, не викличе інфляції, оскільки інфляція, як і емісія, може бути керованою. Така кредитна емісія НБУ дала б змогу провести взаєморозрахунки між підприємствами та навести порядок у банках, які, на думку Н. Вітренко, стимулюють інфляцію.

Н. Вітренко зазначила, що очолювана нею ПСП не відкидає ринкових реформ, але розуміє їх як "цілеспрямоване насичення ринку товарами і створення умов для їх придбання". Країною і економікою повинні керувати "справжні патріоти і демократи", а не "теперішнє керівництво, яке наживається на бідах народу". Економікою повинна керувати держава, але це стане можливим тільки тоді, коли до влади прийдуть справжні патріоти і демократи, якими є члени ПСП.

Ділимося сумною вісткою, що в понеділок 15-го липня 1996 р. упокоїлася в Бозі

бл. п.

ЛІДІЯ ІВАНЧУК

ПАНАХИДА в неділю 21-го липня 1996 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніон, Н. Дж.

ПОХОРОН в понеділок 22-го липня о год. 9:30 ранку з церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку на цвинтар св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:
син — ІРИНЕЙ з дружиною
сестри — НАДЯ і СЛАВА
та ближча і дальша родина в ЗСА та Україні.

Повідомляємо приятелів і знайомих, що 9-го липня 1996 р. по довгій недузі відійшов у вічність на 81-му році життя наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДО

бл. п.

ОЛЕКСАНДЕР ПРОЦИК

У глибокому смутку:
дружина — ІРИНА
дочки — РОКСОЛЯНА ПИК з мужем ОМЕЛЯНОМ
— ДІЯНА KITCHELL з мужем NEAL
внуки — ЛЯРИСА
— АДРІЯН
— МАРКІЯН
— ERIC
— JONATHAN
родина в Канаді й Україні.

Щиро дякуємо всім, що зложили пожертви, які перешлемо на Українські Студії в Гарварді і на Видавництво „Смолоскип".

ПОДЯКА

У весняний погідний ранок 23-го квітня 1996 р. відійшла від нас у вічне життя наша найдорожча ДОЧКА, ДРУЖИНА, МАМА, ТЕТА і КУЗИНКА

бл. п.

УЛЯНА КРИЖАНІВСЬКА

Лише по пережитті великого горя та душевного терпіння можна оцінити слова розради та потіхи, які несли нам родина, приятелі і знайомі у хвилях нашого тяжкого смутку. Всім їм з глибини нашого серця щира подяка.

Глибоко вдячні родині, приятелям за відвідини, молитви та Служби Божі в часі тяжкої недуги нашої найдорожчої Улясі.

Щиро дякуємо о. пароховi церкви Пресвятої Трійці в Кергонксоні Володимирові Заяцю та о. канонiку Ємілеві Шараневичу за похоронні відправи.

Дякуємо всім, що брали участь в похоронних відправах та відпровадили покійну на вічний спочинок.

Приятельці та голові 95-го Відділу СУА Маріянні Заяць за теплі прощальні слова в пам'ять покійної — щира подяка.

Ми безмежно вдячні за теплу, сердечну згадку про покійну проф. Таїсі Богданській.

Щира подяка присутнім пластунам в часі Панахиди за спів пластового „Отче Наш" та „Ніч вже йде".

Рівнож дякуємо хорові „Золотий Гомін" за спів та участь у Панахиді.

Всім тим, які розкішними квітами попращали покійну на вічний спочинок, наша сердечна подяка.

Дуже дякуємо за прощальні слова в час тризни товаришеві зі шкільних часів покійної, та доброму приятелеві родини Мирославу Смородському.

Щиро вдячні всім, що в пошану покійної Улясі зложили пожертви у виді нев'янучого вінка на Служби Божі, Український Музей та Медичний Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля.

Дякуємо членкам 95-го Відділу СУА за переведення збірок.

Вкінці дуже дякуємо всім хто потішав нас, листовно чи телефонічно, у нашому невимовно тяжкому горю.

Нехай пам'ять про нашу найдорожчу Улясю збережеться назавжди!

РОДИНА

ЖЕРТВОДАВЦІ на ДОПОМОГУ ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ:

по 200 дол. Богдан, Мотрія і Рома Крижанівський, Зеновія Ковальський, Jill, Jodi and Jaki Montano;
по 100 Богдан і Уляна Кобзар, Мирон і Маріянна Заяць, Микола Дармохвал, Орест і Ігор Тарнавський, Володимир, Орест і Богдан Католик, Теодозій і Дарія Самотулка;
по 50 Михайло і Зеновія Ґолія, Роман і Стефанія Гавриляк, Стефан і Павліна Олексів, Роман і Ірина Винник, Thomas and Regina DiGovanni, Зенко і Josephine Ґуран, Володимир і Ака Барагура, Петро і Леся Матійцьо, Микола і Ярослава Крижановський, Олег і Людмила Волянський, Ігор і Христина Діякунчак;
по 30 Евгенія Цікало, Емілія Ренер;
по 25 Зенко і Ольга Савчук, Данило і Анна Слободян, Олег і Зіння Стецик, Василь і Ірина Мамус, Софія Семанишин, Ігор і Марія Зубрицький, Николай і Єлейн Оприско, Юрій і Марта Цюванник, Таня Паш і Дарія Хухра, Таїса Богданський і Марія Винарчук, Володимир і Уляна Гайдар, Катерина Мисько, Таня Гарт, Роберт і Катерина Ґорґам, Юрій і Леся Кух, Микола і Ольга Василик, Ліо і Ольга Дроздович, Ольга Бодлак, Мелянія Кокорудз, Аліс Орлян, Ольга Мороз, Лідія Гура, Оксана Ленець, Андрій Яріш, Петро і Ольга Лемєшевскі, Міляс і Звенислава Лебедович, Володимир і Евгенія Костюк, Софія Барусевич, Володимир і Євгенія Костюк;
по 20 Христина Головатий, Осип і Марія Мороз, Агнес Хоманчук, Роберт і Марія Каде, Роман і Ольга Равлюк, С. і О. Остаровський, Анна Ковальчук, Алекс і Текла Курило, Таня Кузмин, Зеновія Гулей, William Manfredi, Лідія Яців, Анна і Микола Хоманчук, Марія і Олена Бачинський, П. і С. Бізок, Володимир і Магдалина Квас, Іван і Зеновія Бундзяк;
15 Михайлина Баран;
по 10 Андрій Лесів, Сильвія і Дмитро Кузів, Дарія Барон, Роман і Лідія Бобяк, Іван і Ольга Пілат, Стефан і Гертруд Орловський.

Разом.. 2,950.00 дол.

НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ:

300 дол. Богдан, Мотрія і Рома Крижанівський;
по 250 Зеновія Ковальський, Зенон Онуфрик;
200 Юрій і Христина Крижанівський;
150 Орест і Лідія Білоус;
123 Employees of Wayward Winds Oceanfront Inn.
по 100 Марія Крижанівська, Нестор і Магда Колцьо, Богдар і Марта Ворох, Ярослав і Ольга Ставничий, Мирослав і Зоріянна Смородський, Богдан і Валентина Новаківський;
по 50 Юрій і Оксана Тритяк, Йосип і Соня Колцьо;
35 Harold and Pamela Swann;
по 25 Марта Самотулка, Евген і Дебі Грицак, Міляс і Звенислава Лебедович;
по 20 Роман і Стефанія Барановський, Марія Стефанишин, Зенон і Ізя Оменцінський, Петро і Стефанія Візак;
по 10 Стефанія Лукомська, Дарія Барон, Марія Тхір.

Разом.. 2,193.00 дол.

НА СЛУЖБИ БОЖІ зложили:

Володимир Кунсіо, родина Strut, Bud and Winnie Hubner, Terry and Dick Spadaveckia, Іванка Притоцький, Орест і Стефа Павлович, Ярема і Леся Павлович, Ірина Сигалів, Таня Паш і Дарія Хухра, Ігор і Дарія Витвицький, родина Цтецик, Теодозій і Дарія Самотулка, Ольга і Роман Равлюк, Володимир і Богданна Слиж, Юрій і Христина Крижанівський, Марія Крижанівська, Зеновія Ковальська, Ірина Савка та Александра Сливоцька в Україні.

Києво-Могилянська академія в розбудові на терені України і роля ЗУАДК в цьому процесі

Освіта в Україні на усіх рівнях, починаючи від дитячих садків, народних шкіл, середніх до вищого шкільництва включно, повинна бути в центрі уваги усіх допомогових акцій і програм в діяспорі. Ми свідомі того, що основна праця в напрямі розбудови української освіти і наука повинна приходити в Україні на усіх рівнях, а роля діяспори лише допоміжна. Status quo в Україні у цій преважливій ділянці ще не задовільнює. При ріних позитивних проявах одиниць і груп ще немає т. зв. широкомаштабних акцій українізації шкільництва в Україні, маючи на увазі відповідні програми, підручники, вишкіл учителів, переклади фахової літератури — підручників і посібників на українську мову. Видавання підручників Шкільною Радою в ЗСА, діяльність Спілки українських учителів, зокрема в Україні, діяльність щодо українських підручників ККДУ завдяки жертвенності нашої діяспори в ЗСА, субсидії ЗУАДК на окремі цінні видання в Україні — все це є преважливим вкладом до всього комплексу освітньої системи в Україні, незалежній державі, де ще триває фінансова криза та де дальше бракує професійних кадрів для українськомовного навчання.

Допустимо тут деґресію, висновок деяких сесій під час XV Річної конференції українських студій з кінцем червня 1996 року в Урбані-Шампейн. Як приклад даємо висновки доповіді д-ра Івана Вакарчука (за фахом математики), ректора Львівського Університету ім. І. Франка, який подав огляд вищого шкільництва в Україні: проходить процес переходу на українську мову викладання в університетах України, хоча ще не у всіх вищих школах, а у деяких із сповільненим темпом. Може найкраще в тому відношенні стоїть Українська Києво-Могилянська Академія і Львівський Університет. Важливо, що університети України поповнюють свої програми дослідчими студіями і їх публікаціями, окрім виконування освітніх програм. На жаль, через брак фондів, ці дослідчі програми проходять повільно і в малих маштабах; посуті, науковці-професори проводять їх без винагороди, а фонди на ляораторні інсталяції майже зовсім відсутні, тому то у статистичних світових табелях Україна стоїть майже на найнижчому рівні розвитку, хоча Україна й має високих фахівців із різних ділянок науки. Багато з них покинуло Україну через повне зубожіння побуту фахових кадрів. Тим більше треба цінити і підтримувати кожну спробу, кожен почин розбудувати систему освіти, адже це єдина запорука української незалежної держави.

Зупинимося тут над розбудовою і над потребами Києво-Могилянської Академії, яка є нашою національною гордістю. Не дивлячись на усі труднощі й перепони фінансового порядку та на політичний спротив сил в нашій молодій державі, до тепер розбудовано Києво-Могилянську Академію-Університет на такі філіяли із специфікою їхніх програм: цього академічного року розпочато діяльність філії в Острозі, де головніші предмети будуть з ділянки економіки, історії та соціології. Розпочато працю також у філії УКМА в Миколаєві, що є важливим кроком в освітній справі з огляду на україномовні викладання предметів у зрусифікованому місті. Окрім того є ще середньошкільні колеґії як підготовча стадії до вищих студій, а саме в Черкасах, Запоріжжі й Феодосії (Теодосії). Плянується створити такого роду колеґіюми також в Трускавці, Вінниці та ще в деяких містах України. Почато педагогічно-академічну діяльність в Києво-Могилянській Академії з 1992 академічного року з числом студентів 529 і з групою ентузіястів викладачів і організаторів відродження цієї славної школи, єдиної тоді на східну слов'янщину, якою вона була в XVII у XVIII століттях. Царська Росія закрила цю школу в 1817 році, а відновлено її тільки в 1992 році.

Тепер після чотирилітньої праці діють уже там такі факультети: суспільних наук (економіка, соціологія, політологія та державне управління); факультет гуманітарних наук (філософія, історія, література, культурологія, релігієзнавство); природничих наук (екологія, радіобіологія, охорона навколишнього середовища). Є ще два загально університетські департаменти: школа соціяльної праці та інформаційних технологій. Число студентів на 1996 рік: 1,021. Виклади проходять українською мовою; деякі запрошені професори викладають англійською мовою. Число викладачів в 1996 році: 150. Вдалося вибороти приміщення для гуртожитку. Пекучим завданням є умеблювати цей гуртожиток. Його ремонт саме закінчують. Окрім того розпочато будову науково-інформативного центру. Завершують реставрацію будинку фундаторки Академії в 1617 і 1620 роках меценатки Гальшки Гулевичівни, староакадемічного корпусу, збудованого ще гетьманом І. Мазепою, трапезної, зведеної Митрополитом Петром Могилою. Більшої суми потрібно було б на реставрацію академічної конґреґаційної церкви. Бібліотека нараховує до тепер 200,000 книжок; ще не всі впорядковані. Це загальний образ стану КМАкадемії тепер. Безумовно потрібно фондів.

Тепер, як згадано, найпекучнішою вимогою є забезпечити гуртожиток мінімальним влаштуванням його для проживання. Кожна кімната потребує ліжка, стола й крісла, полиць на книжки та шафи для одягу. Є й лазнички й кухонні приміщення. Цілий ряд добродіїв, а то й меценатів обдарував Академію, так що доведено до сучасного стану. Тепер — наступний крок — меблі й постіль для студентів. Адміністрація Академії дбає, щоб кожен доляр мав своє призначення, щоб була повна звітність із вкладених грошей. Отож гаряче закликаємо наших щедрих жертводавців призначити якусь гідну суму на цю шляхетну ціль і переслати її через ЗУАДК, що завжди розраховується і з таких пожертв. Сума, яку надішлете, хай буде подиктована Вашими можливостями, а також Вашою щедрістю. Маймо на увазі одно, — що є це інвестиція в одну із найважніших ділянок сучасної України — освіту. Порівняйте в своїй уяві — Гарвард на еміґрації (чи в діяспорі), а Києво-Могилянська Академія в Україні! Не відмовте в їх великих потребах і зробіть особисте зусилля допомогти в цьому Україні!

Н. Пазуняк

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

Відбувся 6-ий інтернаціональний футбольний турнір

Ґлен Спей, Н. Й. (О. Т.). — В цьогорічному турнірі 23-го червня взяло участь чотири добірні дружини: Вія Бразилія з Ню Йорку, СК Айнтрахт — Ню Йорк, УСК — Ню Йорк і господарі УСВТ „Ч. Січ" — Нюарк.

Змагання турніру пройшли круговою системою—2x25 хвилин протягом цілого дня і закінчилися церемонією вручення переможцям трофеїв. Висліди змагань:

Вія Бразилія — УСВТ „Ч. Січ" — 2:1
УСК, Ню Йорк — СК, Айнтрахт — 0:0
СК, Айнтрахт — Вія Бразилія — 2:1
УСВТ „Ч. Січ" — УСК, Ню Йорк— 2:1
УСК, Ню Йорк — Вія Бразилія — 1:7
УСВТ „Ч. Січ" — СК, Айнтрахт — 0:0

Кінцевий показник табелі ігор турніру:

	Точки	Ґолі
1. Вія Бразилія, Н. Й.	6:3	10:4
2. СК, Айнтрахт, Н. Й.	5:2	2:1
3. УСВТ „Ч. Січ", Нюарк	4:4	3:3
4. УСК, Ню Йорк	1:7	2:9

Після закінчення останніх змагань турніру відбулася церемонія вручення трофеїв трьом першим дружинам: великий трофей та індивідуальні вручено бразилійським футболістам, клюбові менші трофеї — дружинам, що зайняли 2–3-тє місця, тобто СК Айнтрахтові і УСВТ „Ч. Січ". Індивідуальні трофеї: чоловому снайперові турніру, яким вийшов бразилієць Чікіньйо (8 ґолів) та найкращому воротареві М. Лессеррові з німецького клюбу Айнтрахт.

Суддювали в цьому турнірі: Михайло Сергіїв, Олег Колодій і Михайло Паливода. Турнір організував з рамени Управи УСВТ „Ч. Січ" і ним проводив О. Твардовський — заступник голови Т-ва і керівник спорту. Як і попередні турніри, його патроном був УСЦАК. На закінчення церемонії вручення трофеїв зі словами признання і ґратуляції для УСВТ „Ч. Січ" за організацію цього популярного турніру та чітке переведення виступили президент Айнтрахту Вольфґанґ Радермахер і президент футбольного клюбу Вія Бразилія, Н. Й., Клєрійо Браґа.

Поразка „хохлів" у футбольному чемпіонаті Европи

Коли пишемо ці рядки, в Англії готуються до півфінальних ігор за чемпіонат Европи, до яких дійшли футбольні репрезентації: Німеччини, Анґлії, Франції і Чехії. Як ми вже згадували, до цьогорічних ігор за чемпіонат Европи збірна України не добилася, хоч була близька того.

Однією з багатьох причин було те, що чимало футбольних вихованців України дали себе зловити на гачок чиновників і тренерів Росії, переїхали до Москви і там стали москалями, зрадою відкривши собі шлях до збірної Росії. Саме тому й називаємо цих перевертнів „хохлами". До тієї групи, що ввійшли до репрезентації Росії, були футболісти: Юрій Никофоров, Віктор Онопко, Юрій Ковтун, Андрій Канчельскіс, Олександер Мостовий, Ілля Цимбаляр (він приїжджав у складі збірної України до ЗСА), Ігор Добровольський і Сергій Юран. З Білорусії — Сергій Горлукович, з Грузії — Омарі Тетрадзе. Російським футбольним тренерам і особливо чоловим чиновникам футбольної Федерації Росії цим разом не вдалося загорнути вогонь чужими руками. Викрадені з України і інших нових держав, що постали на попелищі імперії, хоч і талановиті футболісти, так само безжалісно повелися зі своїми новими хлібодавцями, як вони це зробили щодо українського футбольного середовища, яке вложило для них багато серця й труду.

Остаточно ця збірна Росії програла з репрезентаціями: Італії — 1:2, Німеччини — 0:3, а добили її „молодші брати" з Чехії, які зуміли звести свою зустріч з Росією вислідом 3:3.

Отже, з великого грому „впав малий дощ". Збірна Росії, яку деякі футбольні „експерти" навіть вважали кандидатом на чемпіона Европи, остаточно в своїй підгрупі опинилися на останньому місці і тим самим була елімінована з турніру. Корінь лиха футбольної Росії є те, що вона за давньою звичкою, замість взятися до праці і виростити власні російські таланти, різними махінаціями заманює неросіян, які цілком природньо не виявляють потрібного запалу і ентузіязму до чужого середовища. Це побачили вони й на цьому чемпіонаті Европи, де усі без вийнятку репрезентації, навіть таких невеличких держав, як Хорватія, Чехія, Портуґалія, горіли великим ентузіязмом в тренінґах і змаганнях, усе для того, щоб здобути для своїх країн бажані перемоги.

В цей час відомий футбольний тренер Росії Олег Романцев скаржився перед европейськими журналістами, що його підопічні, замість тренінґів, цілими групами волочилися по крамницях англійських міст. Чи додумався Романцев, де лежить корінь лиха? Мабуть, ні! Зрештою, він до певної міри скомпромітований і глибоко розчарований, резиґнував.

З тієї неприємної для футбольних чиновників Росії історії повинні теж взяти науку діячі і тренери Футбольної Федерації України. Вправді, в Україні немає проблем у збірній з чужими футболістами, але, на жаль, існує подібність щодо браку патріотизму, свідомого національного ентузіязму.

Ось тому спортові федерації України повинні включати до своїх вишкільних програм лекції конструктивного патріотизму. Замало вишколювати вискоавансованих талантів. Вони на практиці виявляться непридатними до гідної репрезентації України, якщо в їх серцях не палатиме любов до своєї Батьківщини. В гіршому випадку вони підуть слідами згаданих вище „хохлів", для яких Україна чи Росія, Польща чи Мадярщина — „всьо равно".

Відзначення чорнобильської трагедії в Баффало

Дня 20-го квітня 1996 року округа міста Баффало вплелась у вінок відзначення 10-ої річниці найбільшої нуклеарної трагедії світу — вибуху четвертого реактора Чорнобильської АЕС. Комітет допомоги дітям Чорнобиля — баффалівський відділ, разом з громадським комітетом баффалівської округи, віддавна проголошували великі жалобні відзначення того жахливого моменту і його наслідків.

Початок дала Студентська Громада при баффалівському університеті, яка виповнила тиждень від 15-го по 19-го квітня інформаційними імпрезами, закінчивши висвітлюванням докуметального фільму Тереси Меткеф „Життя під хмарою" і походом з запаленими свічками. В пам'ять жертв Чорнобиля кинуто сплетений кедровий вінок на воду в ріку, що пливе біля університету.

Дня 16-го квітня, о год. 1:30 по полудні посадник міста Антоні Масієло, а дня 18-го квітня о год. 1:30 голова повіту Ірі проголосили проклямації, що тиждень від 22-го квітня до 29-го квітня буде тижнем Чорнобиля.

20-го квітня відбувся бенкет в пам'ять трагедії Чорнобиля, яка забрала і ще забирає цвіт нашого народу — дітей.

Програмою провадив мґр Іван Рижко, голова місцевого комітету Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля. В мистецькій програмі брали участь: Тетяна Рябокін — солістка ансамблю Вірського з України. Вона виконала танок „Чорнобиль", в дуже ориґінальному укладі. Перед очима публіки з'являлася ціла трагедія чорнобильської аварії, з усіма її страхіттями. Другий танок „Українка", де вона показала щасливу молоду дівчину, відтак жінку, а в кінці маму... і її трагедію. А потім солістка Львівської фільгармонії Люба Боровська співала народні пісні.

До вечері благословив „їстіє-питіє" отець декан Мар'ян Процик, парох церкви св. Миколая в Баффало, а по вечері подяку — настоятель православної церкви св. Тройці о. Микола Слокотович.

Головним промовцем був Олександер Кузьма, директор розвитку Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля. Його промова була виповнена фактами організації фондів і їх використання для помочі потребуючим.

На тому відзначення трагедії Чорнобиля закінчено. Присутніх було біля 400 осіб, зложено 15,360 дол. і передано до централі. В день самого 10-ліття 26-го квітня відбулася екуменічна Панахида в православній церкві св. Тройці з участю о. декана М. Процика, о. Роберта Морено, церква св. Василія Великого в Ланкестері, о. Василя Гринькова, церква св. Івана Хрестителя в Кемор, і о. Миколи Слокотовича, настоятеля української православної церкви св. Тройці в Баффало.

Щирі молитви поплили до Всевишнього, щоб вислухав їх і дав змогу перебороти наслідки чорнобильської катастрофи. Від нас усіх подяка Марії і Зенонові Боднарським, які як члени управи баффалівського відділу фонду взяли на себе і дуже успішно виконали організацію відзначення Чорнобиля.

Ірена Лаврівська

Округа Відділів УНС в Чикаґо відбула Загальні збори

У Чикаґо в залі Українського Культурного Осередку відбулися Річні загальні збори місцевого Окружного Комітету Відділів Українського Народного Союзу.

Наради відкрив голова Округи і радний Стефко Куропась, який привітав всіх присутніх та прочитав порядок нарад і попросив вибрати Президію зборів. До Президії обрано на голову інж. Степана Ґоляша, а на секретаря Петра Пителя. Інж. С. Ґоляш привітав всіх присутніх та представив гостей — Марту Лиско, секретаря УНС, д-ра Мирона Куропася, колишнього заступника предсідника УНС, Ґльорію Пашен, колишню заступницю предсідника УНС, почесного члена Головного Уряду інж. Степана Куропася та всіх відділових урядовців та гостей.

Секретар відчитав протокол із попередніх Загальних зборів, який збори прийняли одноголосно. Про працю Округи звітував голова Округи С. Куропась; касири Стефан Вербовий був при праці, за нього відчитав звіт В. Камінський, секретар Округи Юліян Юринець не був присутній на зборах, був оправданий. На внесок голови Контрольної комісії уділено абсолюторію уступаючій Управі.

На внесок Павла Олексюка збори переобрали цю саму Управу ще на один рік: голова — Стефко Куропась, заступник — Петро Питель, секретар — Юліян Юлинець, касир — Степан Вербовий, культурно-освітній референт — Степан Ґоляш, членй Ольга Бережан, Лев Боднар, Роман Припхан, Михайло Сорока, Іван Городицький, Юрій Рихтицький та Іван Сірик; Контрольна комісія: Василь Камінський, Василь Литвин і Галина Карачевська.

Після внесків і запитів доповідала М. Лиско, інформувала про великий брак відділових секретарів, вже деякі Округи мають поміч професійних продавців. Маємо надію, що справи секретарів будуть полагоджені.

М. Лиско відповідала на запити про злуку УБ-Союзу із УНСоюзом.

Після внесків і запитів С. Ґоляш передав ведення зборів голові Округи. С. Куропась подякував всім за перевибір та попросив учасників до обіду.

Петро Пітель

ПРЕДСТАВНИКИ сирійської влади гостро зареаґували на висловлювання ізраїльського прем'єр-міністра Беньяміна Нетанягу, який під час візити до ЗСА сказав, що Ізраїль вважає Ґолянські пагорби своєю землею, тому вестиме переговори тільки з урахуванням цієї умови. „Сирія вимагає повного виведення ізраїльських військ з нашої території і не погодиться на жодні умови. Ми не збираємося залишати окупантам ані кроку сирійської землі",— підкреслив офіційний представник Дамаску. Як відомо, попередній ізраїльський прем'єр Шімон Перез був готовий повернути Ґоляни сирійцям, якщо б Сирія визнала Ізраїль як суверенну державу і підписала відповідний мирний договір. Б. Нетанягу рішуче відмовився від цієї ідеї, бо вважає Ґолянські пагорби „стратегічно важливими" для Ізраїля.

ЗСА ДАЛЬШЕ ЧИНЯТЬ ОПІР щодо кандидатури Бутроса Бутроса Ґалі на другу п'ятирічну каденцію генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй. Одначе досі пір Адміністрація президента Билла Клінтона не отримала підтримки від будь-кого з 14-ти інших членів-країн Ради безпеки ООН. Дипломати цих країн сподіються, що з приводу цього спірного питання не виникнуть конфронтації ще перед президентськими виборами в ЗСА, бо в ООН відчувається, що це є політично зумовлений крок і коли президент Клінтон буде переобраний, а республіканці значно послаблені в Конґресі, то ця вимога може бути усунена або змінена.

Померла О. Трускавецька

Ділимося сумною вісткою, яка надійшла з України, що в червні 1996 року відійшла у вічність бл. п. Ольга Трускавецька.

Народилася 1922 року в селянській культурній родині в с. Микулинцях р. Снятин, Станиславівська область. До народної школи ходила в Микулинцях, гімназії в Снятині, торговельної в Станиславові. Працювала в Українському Банку в Станиславові, по якомусь часі в районовій молочарні в Снятині.

В тому часі була активним членом „Просвіти" та ОУН. В квітні 1944 року була арештована совєтським НКВД і засуджена на 10 років тяжких робіт на Сибірі, які відбула і вернулась із невилічимою хворобою, від якої й померла.

Від Проводу Українських Націоналістів (ПУН), складаю співчуття родині в Україні. Вічна їй пам'ять.

Стефан Касіян,
ЗСА

На допомогу дітям Чорнобиля

Президент Менор Джуніор Коледжу, Сестра Марія Кекилія Юрасінська, ЧСВВ (друга справа), передає голові 88-го Відділу Союзу Українок Америки Роксоляні Луців (друга зліва) чек на суму 4,000 дол. — весь прихід із концерту-бенефісу для дітей Чорнобиля, який відбувся в коледжі. Перша зліва — Сестра Марія Франциска, ЧСВВ, директор Студійного Осередку Української Культури коледжу, перша справа — Сестра Германа Сеніта, ЧСВВ, дириґент і вчителька музики в Академії св. Василія.

ГРОМАДСЬКІ ІМПРЕЗИ

Редакційні вістки про громадські імпрези будуть поміщені у „Свободі" **тільки після появи платних оголошень** у щоденнику або „Українському Тижневику".

Редакція „Свободи"

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 432-го Відділу у Торонто, Онт.

З днем 1-го серпня 1996 р. обов'язки секретаря 432-го Відділу перебирає новий секретар

ОЛЬГА СВИСТУН

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі і вплачувати вкладки на адресу:

Mrs. Olga Svystoun
4029 Old Dundas Street
Toronto, Ontario M6S 2R5
(416) 766-6365

ПОДІЇ

ПОЇЗДКА НА ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ

Ню Йорк. — Окружна Управа СУА в Ню Йорку влаштовує одноденну прогулянку на Союзівку на День Союзянки. Прогулянка відбудеться у неділю, 18-го серпня (увага, зміна дати). Автобус виїде о год. 7:30 ранку від домівки СУА, 108 Друга аве. Кошт переїзду — 18 дол. Місця слід замовляти у Стефанії Гуменюк (212) 777-6197, або у Оксани Лопатинської від год. 10:30 ранку до 3-ої після полудня від вівтірка до п'ятниці, тел. (212) 777-1316.